C/2025/4990

12.9.2025

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Kommissionens retningslinjer og rapporteringsmodel i henhold til artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, og artikel 7, stk. 3, i direktiv (EU) 2022/2557 om kritiske enheders modstandsdygtighed

(C/2025/4990)

I. INDLEDNING

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 ([1]) om kritiske enheders modstandsdygtighed (»direktivet«) har til formål at sikre, at tjenester, der er væsentlige for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter, leveres uhindret på det indre marked. Direktivet styrker modstandsdygtigheden hos de kritiske enheder, der leverer sådanne tjenester, og skaber en overordnet ramme for kritiske enheders modstandsdygtighed over for alle farer (naturlige og menneskeskabte, hændelige eller forsætlige).

2. For at opnå en høj grad af modstandsdygtighed har medlemsstaterne forpligtelser i henhold til direktivet. Kommissionen fik mandat til at udarbejde henstillinger, ikkebindende retningslinjer og en frivillig fælles rapporteringsmodel for at støtte dem i opfyldelsen af nogle af disse forpligtelser. Denne meddelelse gennemfører specifikt artikel 5, stk. 5, i direktivet om udvikling af en model for meddelelse af visse oplysninger til Kommissionen, artikel 6, stk. 6, i direktivet om udarbejdelse af henstillinger og retningslinjer til støtte for medlemsstaterne i forbindelse med identifikation af kritiske enheder og artikel 7, stk. 3, i direktivet om vedtagelse af retningslinjer for at lette anvendelsen af kriterierne for bestemmelse af betydningen af en forstyrrende virkning, under hensyntagen til de oplysninger, som medlemsstaterne skal indsende i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i direktivet.

3. Inden vedtagelsen af denne meddelelse blev medlemsstaterne i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser hørt på en workshop, der fandt sted den 3.-4. oktober 2024, og Gruppen for Kritiske Enheders Modstandsdygtighed (CERG) blev hørt den 12. februar 2025. Yderligere bilaterale høringer af CERG-delegerede fandt sted skriftligt i marts 2025, og en opdateret version blev delt med CERG den 7. april 2025.

4. Denne meddelelse er ikke juridisk bindende og berører ikke den fortolkning af EU-retten, som Den Europæiske Unions Domstol fastlægger.

II. FRIVILLIG FÆLLES RAPPORTERINGSMODEL

5. Den frivillige fælles rapporteringsmodel, som medlemsstaterne kan anvende til at give Kommissionen visse oplysninger vedrørende risikovurderingen, jf. artikel 5, stk. 5, i direktivet, fremgår af bilaget.

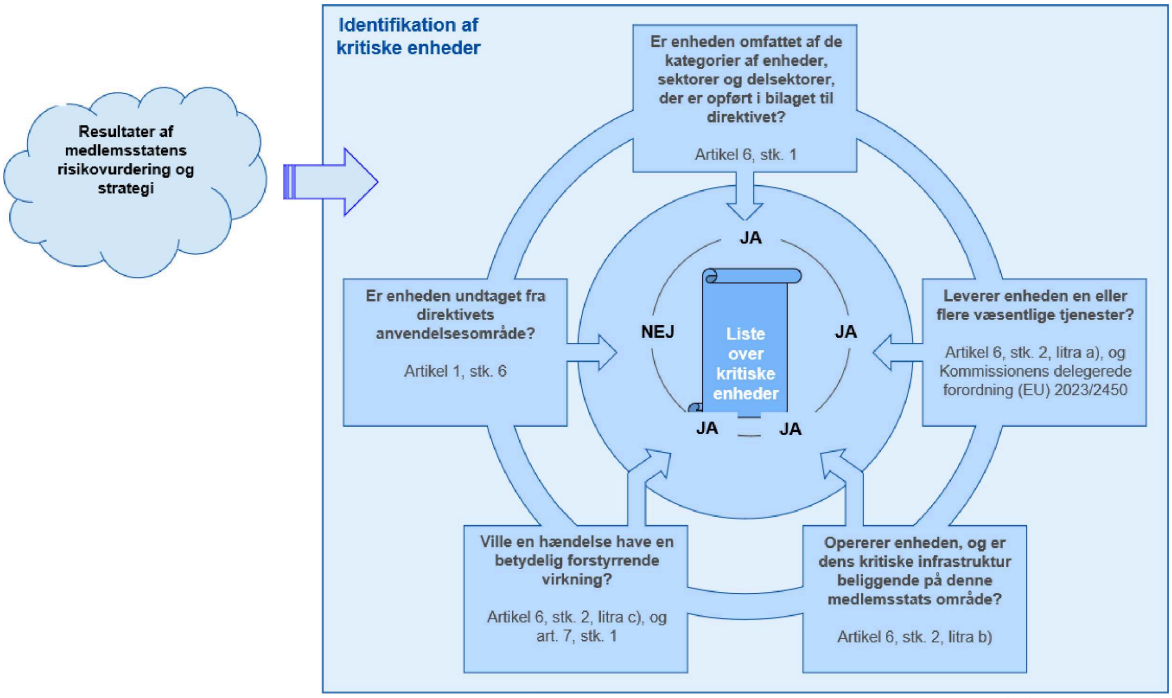
6. Selv om denne rapporteringsmodel er frivillig, opfordres medlemsstaterne til at anvende den, når de giver oplysninger i henhold til direktivets artikel 5, stk. 4.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 af 14. december 2022 om kritiske enheders modstandsdygtighed og om ophævelse af Rådets direktiv 2008/114/EF (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

III. IKKEBINDENDE RETNINGSLINJER TIL STØTTE FOR IDENTIFIKATIONEN AF KRITISKE ENHEDER

Figur 1

Processen for identifikation af kritiske enheder ([2])

7. I forbindelse med støtten til identifikation af kritiske enheder, i lyset af betragtning 3 ([3]) og 16 ([4]) i direktivet, har disse ikkebindende retningslinjer navnlig til formål at støtte en ensartet anvendelse på EU-plan af kriterierne for identifikation af kritiske enheder.

8. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktivet gælder følgende: »*Når en medlemsstat identificerer kritiske enheder i henhold til direktivet, tager den hensyn til resultaterne af dens medlemsstatsrisikovurdering og dens strategi og anvender alle følgende kriterier:*

a) enheden leverer en eller flere væsentlige tjenester

b) enheden opererer på denne medlemsstats område, og dens kritiske infrastruktur er også beliggende her og

c) en hændelse vil have betydelige forstyrrende virkninger som fastslået i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, på enhedens levering af en eller flere væsentlige tjenester eller på leveringen af andre væsentlige tjenester i sektorerne anført i bilaget, som er afhængige af denne eller disse væsentlige tjenester.«

9. Det følger af ovenstående, at medlemsstaterne bør tage tre hovedelementer i betragtning i processen med at identificere kritiske enheder: resultaterne af risikovurderingen, resultatet af den nationale strategi og den kumulative anvendelse af de kriterier, der er nævnt i punkt 8 ovenfor.

([2]) Der er ingen obligatorisk rækkefølge for identifikationstrinene.

([3]) »Det indre marked kendetegnet ved fragmentering med hensyn til identifikation af kritiske enheder, fordi relevante sektorer og kategorier af enheder ikke anerkendes konsekvent som kritiske i alle medlemsstaterne. Dette direktiv bør derfor opnå et solidt harmoniseringsniveau med hensyn til de sektorer og kategorier af enheder, der er omfattet af dets anvendelsesområde.«

([4]) »For at sikre, at alle relevante enheder er omfattet af dette direktivs modstandsdygtighedskrav, og for at mindske forskellene i denne henseende er det vigtigt at fastsætte harmoniserede regler, der muliggør en konsekvent identifikation af kritiske enheder i hele Unionen, samtidig med at medlemsstaterne også får mulighed for i tilstrækkelig grad at afspejle disse enheders rolle og betydning på nationalt plan.«

III.1. **Resultatet af risikovurderingen**

10. Betragtning 15 i direktivet forklarer, at *»medlemsstaternes tiltag til at identificere og bidrage til at sikre kritiske enheders modstandsdygtighed bør følge en risikobaseret tilgang, hvor der fokuseres på de enheder, der er mest relevante for udførelsen af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter«*.

11. Medlemsstaterne opfordres til at omsætte resultatet af den risikovurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 5 i direktivet, til praksis med henblik på at identificere kritiske enheder for så vidt angår:

a) omfanget af tabet eller forstyrrelsen (stor kontra lille indvirkning) af leveringen af en væsentlig tjeneste fra en given enhed og

b) sandsynligheden for tab eller forstyrrelse (stor kontra lille sandsynlighed) af leveringen af en væsentlig tjeneste fra en given enhed.

12. Risici, der er af tværsektoriel eller grænseoverskridende karakter, bør tillægges særlig vægt i processen med at identificere kritiske enheder i betragtning af deres potentiale for bredere kaskadevirkninger på leveringen af væsentlige tjenester fra andre enheder i de sektorer, der er anført i bilaget til direktivet.

III.2. **Strategi for styrkelse af kritiske enheders modstandsdygtighed**

13. I betragtning 13 i direktivet forklares det, at *»med henblik på at sikre en samlet tilgang til kritiske enheders modstandsdygtighed bør hver medlemsstat have en strategi for styrkelse af kritiske enheders modstandsdygtighed på plads«*. Samme betragtning præciserer, hvad strategien bør omfatte, det vil sige *»de strategiske mål og politikforanstaltninger, der skal gennemføres. Af hensyn til sammenhæng og effektivitet bør strategien udformes således, at de uden problemer kan integrere eksisterende politikker, og så vidt muligt bygge på eksisterende nationale og sektorspecifikke strategier, planer eller lignende dokumenter.«* Strategien skal vedtages i overensstemmelse med direktivets artikel 4.

14. For at opnå en samlet tilgang med hensyn til identifikationen af kritiske enheder bør medlemsstaterne sikre, at deres strategier skaber en politikramme for øget koordinering mellem de kompetente myndigheder i henhold til direktivet og de kompetente myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 ([5]) i forbindelse med udveksling af oplysninger om cybersikkerhedsrisici, cybertrusler og cyberhændelser og ikkecyberrisici, -trusler og -hændelser samt i forbindelse med udførelse af tilsynsopgaver ([6]). Da dette kan have indflydelse på identifikationen af kritiske enheder i sektorer, der er særligt udsat for hybride trusler, bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til den hybride karakter af trusler mod kritiske enheder, når de udarbejder deres strategier, og når de bygger videre herpå med henblik på identifikation af kritiske enheder. Medlemsstaterne opfordres til at overveje europæiske og internationale standarder, der er relevante for de sikkerheds- og modstandsdygtighedsforanstaltninger, der gælder for kritiske enheder, og som kan danne grundlag for medlemsstaternes strategier og efterfølgende deres udpegelsesprocesser og -beslutninger.

15. I henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, skal strategien indeholde visse elementer, såsom strategiske mål og prioriteter med henblik på at styrke kritiske enheders overordnede modstandsdygtighed samt en beskrivelse af den proces, hvorved kritiske enheder identificeres. De strategiske mål og prioriteter kan levere nyttig information til processen med at identificere kritiske enheder. For eksempel kan der som led i prioriteringen i strategien fastsættes tærskler for acceptable, tolerable og uacceptable risici. Dette kan understøtte de kompetente myndigheders proces med at identificere kritiske enheder og udgøre nyttig information i forbindelse med fastlæggelsen af betydningen af forstyrrende virkninger.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2555 af 14. december 2022 om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen, om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 og direktiv (EU) 2018/1972 og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (NIS 2-direktivet) (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

([6]) Strategierne bør koordineres og være i overensstemmelse med de nationale klimatilpasningsstrategier og -planer i henhold til artikel 5, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

III.3. **Kriterier for identifikation af kritiske enheder**

16. Det følger af direktivets artikel 6, stk. 2, at de tre kriterier, der er fastsat i denne bestemmelse, skal anvendes kumulativt, dvs. at kun en enhed, der opfylder alle tre kriterier, kan identificeres som en kritisk enhed i henhold til direktivet.

17. Derfor, og også under hensyntagen til de områder, hvor direktivet ikke finder anvendelse, jf. artikel 1, stk. 6, samt artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i nævnte direktiv, skal følgende fem trin overvejes med henblik på at identificere kritiske enheder (jf. figur 1):

(a) Vedrører enheden en af de sektorer, delsektorer eller kategorier af enheder, der er opført i bilaget til direktivet?

(b) Leverer enheden en eller flere væsentlige tjenester?

(c) Opererer enheden, og er dens kritiske infrastruktur placeret på den pågældende medlemsstats område?

(d) Ville en hændelse have betydelige forstyrrende virkninger ([7]) på enhedens levering af en eller flere væsentlige tjenester eller på leveringen af andre væsentlige tjenester i de sektorer, der er anført i bilaget, og som er afhængige af denne eller disse væsentlige tjenester?

(e) Er enheden undtaget fra direktivets anvendelsesområde ([8])?

18. Medlemsstaterne kan vælge, i hvilken rækkefølge de vil gennemføre disse trin. Direktivet kræver ikke, at en bestemt rækkefølge følges.

19. Hvis det, efter at disse trin er blevet fulgt, viser sig, at en enhed opfylder de tre kriterier kumulativt i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, skal den identificeres af medlemsstaten som en kritisk enhed. Betragtning 16 i direktivet præciserer, at »*hvis der ikke er nogen enhed, der opfylder disse kriterier i en medlemsstat, bør den pågældende medlemsstat ikke være forpligtet til at identificere en kritisk enhed i den tilsvarende sektor eller delsektor*«.

(a) *Vedrører enheden en af de sektorer, delsektorer eller kategorier af enheder, der er opført i bilaget til direktivet?*

20. Bilaget til direktivet angiver i sin tredje kolonne de kategorier af enheder, der svarer til listen over sektorer og delsektorer, der er omfattet af direktivet. Næsten alle kategorier henviser til relevant sektorspecifik EU-lovgivning, der definerer denne kategori af enheder. En sådan lovgivning bør nøje overvejes i identifikationsprocessen for at forstå, hvilken kategori af enheder der er omfattet i den pågældende sektor eller delsektor.

21. Der bør tages hensyn til særlige forhold i visse sektorer i identifikationsprocessen. I betragtning 5 præciserer direktivet med hensyn til energisektoren, at »*hvad angår energisektoren og navnlig metoderne til produktion og transmission af elektricitet (med hensyn til elforsyning), er det underforstået, at elproduktion, for så vidt det skønnes hensigtsmæssigt, kan inkludere eltransmissionsdele af kernekraftværker uden at inkludere de specifikt nukleare elementer, der er omfattet af traktater og EU-retten, herunder relevante EU-retsakter vedrørende kernekraft*«.

22. Med hensyn til fødevaresektoren præciserer den samme betragtning 5 i direktivet, at »*for at sikre, at der er en forholdsmæssig tilgang og for på passende vis at afspejle disse enheders rolle og betydning på nationalt plan bør kritiske enheder derfor kun identificeres blandt fødevarevirksomheder, hvad enten de er med eller uden gevinst for øje, og uanset om de er offentlige eller private, som udelukkende beskæftiger sig med logistik, engrosdistribution og industriel produktion og tilvirkning i stor skala med en betydelig markedsandel som observeret på nationalt plan*«.

23. Når medlemsstaterne identificerer kritiske enheder, bør de tage hensyn til den særlige betydning af visse sektorer såsom transport for så vidt angår den centrale rolle, som sø- eller indlandshavne, veje, lufthavne og jernbaner (navnlig når de anvendes til både militær mobilitet og civile formål), vand og energiinfrastruktur og digital infrastruktur spiller for leveringen af væsentlige tjenester i andre sektorer, og deres strategiske rolle i at sikre forsyningskædens modstandsdygtighed og i bekæmpelsen af ulovlig handel og organiseret kriminalitet.

([7]) Som fastsat i overensstemmelse med direktivets artikel 7, stk. 1.

([8]) Direktivets artikel 1, stk. 6, som fastsætter, at direktivet ikke finder anvendelse på offentlige forvaltningsenheder, der udfører deres aktiviteter inden for national sikkerhed, offentlig sikkerhed, forsvar eller retshåndhævelse, herunder efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger.

24. For så vidt angår enheder i banksektoren, sektoren for finansmarkedsinfrastruktur og sektoren for digital infrastruktur, skal medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 8 og forklaringerne i betragtning 20 og 21 på grundlag af de samme kriterier og efter den samme procedure, der er fastsat i direktivet, identificere kritiske enheder, der tilhører disse sektorer. De relevante kompetente myndigheder bør underrette og høre hinanden, hvor det er relevant, i forbindelse med identifikationen af enhederne i disse tre sektorer, i overensstemmelse med deres generelle forpligtelse til at samarbejde effektivt for at udføre deres opgaver i henhold til direktivet, jf. dets artikel 9, stk. 1.

25. Medlemsstaterne bør, når de identificerer kritiske enheder i overensstemmelse med artikel 6 i direktivet, tage behørigt hensyn til enheder, der leverer væsentlige tjenester til undersøisk elektronisk kommunikation og eltransmission ([9]).

(b) *Leverer enheden en eller flere væsentlige tjenester?*

26. Selv om hovedformålet med Kommissionens delegerede forordning 2023/2450 ([10]) (»Kommissionens delegerede forordning«) er at opstille en liste over væsentlige tjenester i de sektorer og delsektorer, der er anført i bilaget til direktivet, og som skal anvendes af de kompetente myndigheder med henblik på at foretage risikovurderinger, bør den samme liste også efterfølgende anvendes i identifikationsprocessen for at afgøre, om enheden opfylder det første kriterium, dvs. om enheden leverer en eller flere væsentlige tjenester.

27. I betragtning 4 til Kommissionens delegerede forordning anføres, at *»listen over væsentlige tjenester bør anvendes i lyset af alle de relevante bestemmelser i direktivet«*. Dette omfatter definitionen af væsentlige tjenester som tjenester, der er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner, økonomiske aktiviteter, folkesundhed og offentlig sikkerhed eller miljøet, samt definitionen af en offentlig forvaltningsenhed ([11]) og bestemmelserne om direktivets anvendelsesområde ([12]), som bl.a. er relevante ved anvendelsen af det første kriterium, der er nævnt ovenfor.

28. Det fremgår imidlertid klart af direktivets artikel 5, stk. 1, at listen i Kommissionens delegerede forordning ikke er udtømmende. Der kan derfor være andre væsentlige tjenester, der er omfattet af direktivet, men som ikke er anført deri. Selv om de nævnte væsentlige tjenester er et vigtigt referencepunkt, er de derfor ikke nødvendigvis de eneste, der skal tages i betragtning, når medlemsstaterne anvender direktivets artikel 6, stk. 2, litra a). Denne bestemmelse henviser generelt til »væsentlige tjenester« som defineret i direktivets artikel 2, stk. 5, uden nødvendigvis at være begrænset til kun at omfatte de væsentlige tjenester, der er anført i Kommissionens delegerede forordning.

(c) *Opererer enheden, og er dens kritiske infrastruktur placeret på den pågældende medlemsstats område?*

29. På dette trin bør medlemsstaterne kontrollere, om enheder rent faktisk opererer på deres område, dvs. om de udfører deres aktiviteter, og om de har kritisk infrastruktur dér (dvs. at de fysisk befinder sig dér). Disse to elementer (den kritiske enheds drift og den kritiske infrastrukturs placering) forklares i betragtning 16 til direktivet, hvoraf det fremgår, at en enhed bør anses for at operere på en medlemsstats område, hvis den pågældende enhed udfører de aktiviteter, der er nødvendige for den eller de pågældende væsentlige tjenester i den pågældende medlemsstat, og hvis den pågældende enheds kritiske infrastruktur, der anvendes til at levere den eller de pågældende tjenester, fysisk befinder sig i den pågældende medlemsstat.

([9]) Se også fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, EU-handlingsplan om kabelsikkerhed (JOIN(2025) 9 final).

([10]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2450 af 25. juli 2023, til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2557 ved opstilling af en liste over væsentlige tjenester (EUT L, 2023/2450, 30.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2450/oj). Denne delegerede retsakt blev vedtaget i henhold til direktivets artikel 5, stk. 1.

([11]) Direktivets artikel 2, stk. 10.

([12]) Direktivets artikel 1, stk. 6 og 7.

30. Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, litra b), i direktivet bør en medlemsstats område, med forbehold af de begrænsninger, der følger af artikel 355 i TEUF, anses for at omfatte den pågældende medlemsstats landområde og indre vandveje samt søterritoriet (og dets bund og undergrund), som den pågældende medlemsstat har fastlagt i overensstemmelse med FN's havretskonvention (UNCLOS). Den omfatter desuden den eksklusive økonomiske zone (EEZ), som den pågældende medlemsstat har fastlagt, og kontinentalsoklen, dog kun i det omfang der er en forbindelse mellem den kritiske infrastruktur, der befinder sig i deres EEZ eller på kontinentalsoklen, og de suveræne rettigheder eller den jurisdiktion, som en kyststat udøver i overensstemmelse med UNCLOS i disse dele af havet, uden at gribe ind i andre staters rettigheder og friheder, der er sikret ved UNCLOS. Når medlemsstaterne anvender artikel 6, stk. 2, litra b), i direktivet, bør de derfor, hvor det er relevant, foretage en vurdering fra sag til sag for at fastslå, i hvilket omfang kritisk infrastruktur beliggende i deres eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen er omfattet.

31. Hvis der f.eks. er tale om undersøiske kabler eller rørledninger, der er lagt af andre stater i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til artikel 58, stk. 1, og artikel 79, stk. 1, i UNCLOS, og som passerer gennem en kystmedlemsstats eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsokkel, er den pågældende medlemsstat ikke forpligtet til at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet med hensyn til denne kritiske infrastruktur, for så vidt som den ikke henhører under dens funktionelle suverænitet og jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone og kontinentalsokkel i henhold til UNCLOS. Derimod bør undersøiske kabler eller rørledninger, der er beliggende i en kystmedlemsstats eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsokkel, i denne stat underlægges de forpligtelser, der er fastsat i direktivet, når denne kritiske infrastruktur er forbundet med de aktiviteter, hvorved den pågældende stat udøver sin suverænitet eller jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsokkel i henhold til artikel 56 og 77 i UNCLOS.

32. Da dette ikke er nævnt i direktivets artikel 6, stk. 2, litra b), bør enhedens etableringssted ikke betragtes som en del af dette kriterium. Dette element bør derfor betragtes som irrelevant for processen med at identificere kritiske enheder i henhold til direktivet.

(d) *Ville en hændelse have betydelige forstyrrende virkninger på enhedens levering af en eller flere væsentlige tjenester eller på leveringen af andre væsentlige tjenester i de sektorer, der er anført i bilaget, og som er afhængige af denne eller disse væsentlige tjenester?*

33. Spørgsmålet om fastlæggelse af betydningen af en forstyrrende virkning uddybes yderligere i direktivets artikel 7, stk. 1, som opregner de kriterier, der skal tages i betragtning med henblik herpå. Disse kriterier forklares nærmere i afsnit IV i disse retningslinjer.

(e) *Er enheden undtaget fra direktivets anvendelsesområde?*

34. Hvis en enhed tilhører en af de kategorier af enheder, som direktivet ikke finder anvendelse på, jf. direktivets artikel 1, stk. 6, er der ingen forpligtelse til at identificere den som en kritisk enhed i henhold til direktivet.

35. Uanset det retlige krav om, at medlemsstaterne skal anvende de kriterier, der er fastsat i direktivet, som forklaret i afsnit III.3 (A-D) i disse retningslinjer, kan de også, i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retten, pålægge enheder, der opererer i andre sektorer, som anses for kritiske i henhold til national ret, men som ikke er nævnt i bilaget til direktivet, forpligtelser vedrørende kritiske enheder.

36. Som forklaret i punkt 28 ovenfor er Kommissionens delegerede forordning et vigtigt referencepunkt, men medlemsstaterne kan være nødt til at tage hensyn til andre væsentlige tjenester end dem, der er anført i Kommissionens delegerede forordning. Desuden kan medlemsstaterne i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retten beslutte at pålægge enheder, der leverer andre tjenester end væsentlige tjenester, der er omfattet af direktivet, forpligtelser til at øge modstandsdygtigheden.

37. Medlemsstaterne kan således i henhold til national ret og i overensstemmelse med EU-retten identificere andre kritiske enheder end dem, der er identificeret på grundlag af direktivet ([13]). Da sådanne enheder vil blive identificeret på grundlag af national ret, behøver de derfor ikke at opfylde de kumulative kriterier, der er omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, og som er forklaret ovenfor.

IV. IKKEBINDENDE RETNINGSLINJER TIL AT LETTE ANVENDELSEN AF KRITERIERNE TIL BESTEMMELSE AF BETYDNINGEN AF EN FORSTYRRENDE VIRKNING

38. Selv om det følger af direktivets artikel 7, stk. 1, at alle kriterier skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af betydningen af en forstyrrende virkning, kan medlemsstaterne yderligere vurdere den konkrete relevans af disse kriterier i lyset af de specifikke omstændigheder i den pågældende sag.

IV.1. **Antallet af brugere, der er afhængige af den væsentlige tjeneste**

39. Medlemsstaterne opfordres til at tage højde for følgende, når de anvender dette kriterium:

a) både fysiske og juridiske personer som brugere

b) andre kritiske enheder som brugere

c) det samlede antal brugere, der er direkte afhængige af den væsentlige tjeneste, og/eller, så vidt det er muligt at estimere, indirekte brugere af den væsentlige tjeneste, dvs. personer, der ikke er direkte afhængige af tjenesten, men som ville blive påvirket af en afbrydelse heraf.

40. Når der anvendes en tærskel til at vurdere antallet af brugere, bør den valgte tærskel tage højde for, om:

a) brugerne er koncentreret i et bestemt område eller spredt ud over en region

b) brugerne tilhører sårbare grupper, f.eks. ældre, personer med handicap eller børn

c) der er tidskritisk afhængighed af den pågældende væsentlige tjeneste, f.eks. fra operatører af jordbaseret ruminfrastruktur

d) antallet af brugere af den pågældende væsentlige tjeneste ikke er højt, men at disse brugere er stærkt afhængige af den væsentlige tjeneste, f.eks. en sundhedsudbyder.

IV.2. **Omfanget af andre i bilaget til direktivet anførte sektorers og delsektorers afhængighed af den pågældende væsentlige tjeneste**

41. Kritiske enheder er ofte stærkt forbundne og gensidigt afhængige på komplekse måder. Afhængighed og indbyrdes afhængighed er en risikomultiplikator, der kan øge betydningen af en forstyrrende virkning.

42. Medlemsstaterne opfordres til at tage højde for følgende, når de anvender dette kriterium:

a) om to eller flere sektorer er afhængige af den pågældende væsentlige tjeneste

b) om de kritiske enheder, der opererer i andre sektorer og delsektorer end den omhandlede, har alternativer til denne væsentlige tjeneste

c) om den forstyrrende virkning af en hændelse i forbindelse med leveringen af den væsentlige tjeneste ville sprede sig hurtigt og føre til kaskadevirkninger i andre sektorer og delsektorer.

([13]) Jf. direktivets artikel 3, hvoraf det fremgår, at direktivet ikke er til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller opretholder bestemmelser i national ret med henblik på at opnå et højere niveau for kritiske enheders modstandsdygtighed, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser, der er fastsat i EU-retten.

43. Betragtning 18 i direktivet forklarer, at *»medlemsstaterne derfor også i det omfang, det er muligt, bør overveje virkningerne på forsyningskæden, når de fastslår i hvilket omfang andre sektorer og delsektorer afhænger af de væsentlige tjenester, der udbydes af en kritisk enhed«*.

44. For at imødegå sådanne virkninger i forsyningskæden opfordres medlemsstaterne til at anvende eksisterende kortlægninger eller foretage en kortlægning af forsyningskæder for væsentlige tjenester, der leveres af enheder i de sektorer, der er omfattet af direktivet, såsom direkte leverandører og kunder, indirekte leverandører og kunder, tværsektorielle og grænseoverskridende afhængigheder, herunder dem uden for EU.

IV.3. **Den indvirkning, som hændelser kunne have med hensyn til omfang og varighed på økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter, miljøet, den offentlige sikkerhed eller befolkningens sundhed**

45. For at vurdere graden og varigheden af en hændelse bør hvert af de elementer, der er nævnt i direktivets artikel 7, stk. 1, litra c), tages i betragtning hver for sig. Jo længere en hændelse varer, og jo mere intens den er, desto mere betydelig bør indvirkningen anses for at være på de økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter, miljøet, den offentlige sikkerhed eller befolkningens sundhed.

46. Medlemsstaterne opfordres til at tage højde for følgende elementer, når de anvender dette kriterium:

47. Med hensyn til den indvirkning, som hændelser kan have på de økonomiske aktiviteter, opfordres medlemsstaterne til at tage højde for:

a) de anslåede direkte omkostninger i forbindelse med de fysiske skader forårsaget af forstyrrelser, omfanget og varigheden af driftsafbrydelser efter ophør af aktiviteter, indtægtstab, potentielle lukninger og forsikringsomkostninger, når deres virkninger er tilstrækkeligt betydelige til potentielt at kunne påvirke makroøkonomien

b) de anslåede omkostninger som følge af forstyrrelser i forsyningskæden, der fører til forsinkelser og mangler i leveringen af væsentlige tjenester, reduceret forbrug og tab af offentlighedens tillid

c) de anslåede omkostninger forårsaget af indvirkningen på investeringer, handel og den langsigtede økonomiske vækst.

48. Hvad angår den indvirkning, som hændelser kan have på samfundsmæssige aktiviteter, opfordres medlemsstaterne til at vurdere betydningen af forstyrrelser af statslige aktiviteter på centralt, regionalt eller lokalt plan og af forstyrrelser af aktiviteter i den private sektor, der hindrer den overordnede evne til at levere væsentlige tjenester, herunder forstyrrelser i dagligdagen.

49. Med hensyn til den indvirkning, som hændelser kan have på miljøet, opfordres medlemsstaterne til at tage højde for:

a) den anslåede skade på økosystemer og tilgængeligheden af økosystemtjenester som defineret i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ([14]) om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer

b) indvirkningen på luftkvalitet (koncentrationer af luftforurenende stoffer, luftkvalitetsindekser, ændringer i det akvatiske økosystem), vandkvalitet (ændringer i koncentrationer af vand- og havforurenende stoffer, vandkvalitet, indvirkning på menneskers sundhed, skade på biodiversitet) og jord (jord, skovrydning, urbanisering, landbrug, ændringer i biodiversitet)

c) indvirkning på klimaændringer, herunder ændringer i drivhusgasemissioner

d) opståen af akutte eller kroniske klimarisici.

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

50. Vurderingen af den indvirkning, som hændelser kan have på miljøet, bør baseres på en helhedsorienteret tilgang, der tager hensyn til både direkte og indirekte virkninger samt kortsigtede og langsigtede konsekvenser. Medlemsstaterne opfordres til at gøre brug af eksisterende miljøkonsekvensvurderinger eller gennemføre sådanne vurderinger, strategiske miljøvurderinger eller livscyklusvurderinger.

51. Med hensyn til den indvirkning, som hændelser kan have på den offentlige sikkerhed, opfordres medlemsstaterne til at tage højde for:

a) virkningerne af forskellige typer hændelser og konsekvenserne for leveringen af væsentlige tjenester med hensyn til grad og varighed for tilgængeligheden og effektiviteten af statslige tjenester, der har til formål at opretholde den offentlige sikkerhed, såsom polititjenester, brandvæsen, domstole og fængsler, og for kriminalitetsraten, potentialet for social uro som følge af knaphed på væsentlige tjenester eller varer, eller ændringer i samfundets opfattelse af sikkerhed og tryghed

b) indvirkningen på tilgængeligheden og effektiviteten af reaktionskapaciteten i de statslige tjenester, der er dedikeret til offentlig sikkerhed.

52. For at vurdere den indvirkning, som hændelser kan have på den offentlige sikkerhed, opfordres medlemsstaterne til at anvende resultaterne af risiko-, trussels- og sårbarhedsvurderinger, kriminalitetsanalyser og -kortlægning, beredskabsplanlægning og -øvelser samt inddragelse af interessenter.

53. Med hensyn til den indvirkning, som hændelser kan have på befolkningens sundhed, opfordres medlemsstaterne til at tage højde for:

a) tab af adgang til sundhedspleje på grund af forsinkelser i behandlingen, manglende evne til at nå frem til medicinske faciliteter, personalemangel, manglende evne til at håndtere folkesundhedskriser, pres på eller tab af produktion af farmaceutiske basisprodukter, farmaceutiske basispræparater, medicinske modforanstaltninger og medicinsk udstyr, der betragtes som kritisk under en folkesundhedskrisesituation, mangel på lægemidler, mentale sundhedskonsekvenser, øget sygelighed og dødelighed (højere forekomst af kroniske sygdomme, spredning af smitsomme sygdomme, skader og dødsfald)

b) afbrydelse af fødevareforsyningskæden, afbrydelse eller forurening af (drikke)vandforsyningen

c) virkninger for udsatte gruppers sundhed (ældre, børn, personer med lav indkomst, patienter med allerede eksisterende lidelser).

54. For at vurdere den indvirkning, som hændelser kan have på befolkningens sundhed, opfordres medlemsstaterne til at anvende folkesundhedsovervågning med henblik på at spore sygdomsudbrud og ændringer i dødelighed samt miljøovervågning, undersøgelser og interviews, der har til formål at indsamle data om adgang til sundhedspleje og de erfaringer, der er gjort før og efter afbrydelser og geospatiale analyser, der har til formål at kortlægge sårbare grupper og områder med begrænset adgang til sundhedspleje.

IV.4. **Enhedens markedsandel på markedet for den berørte væsentlige tjeneste eller de berørte væsentlige tjenester**

55. Markedsandelen afspejler leverandørernes relative position på markedet og er generelt baseret på salg eller køb af de relevante produkter i det relevante geografiske område. Generelt giver både værdien af salg eller køb og salgs- eller købsmængden nyttige oplysninger ([15]). Medlemsstaterne opfordres også til at konsultere sektorspecifikke statistiske data eller foretage markedsundersøgelser for at bestemme en enheds markedsandel.

([15]) Meddelelse fra Kommissionen — Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Unionens konkurrenceret (EUT C, C/2024/1645, 22.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj), punkt 105-107.

56. Kriteriet om markedsandel bør altid vurderes i sammenhæng med andre kriterier, da en lav grad af afhængighed af den væsentlige tjeneste eller tilgængeligheden af alternative tjenesteudbydere kan mindske betydningen af en forstyrrende virkning betydeligt. Afhængighed kan være en nøglefaktor i vurderingen af indvirkningen af markedsandelen, da det kan forklare, hvor meget samfundet, specifikke sektorer eller andre enheder er afhængige af en bestemt væsentlig tjeneste. Ved vurderingen af indvirkningen af markedsandelen giver afhængighed indsigt i den relative systemiske betydning og den kritiske karakter af enhedens rolle på markedet for den eller de pågældende væsentlige tjenester.

57. Afbrydelse af væsentlige tjenester, der leveres af en enhed med en stor markedsandel, vil sandsynligvis indebære et højere risikopotentiale for kaskadevirkninger på leveringen af andre væsentlige tjenester, navnlig hvis den pågældende væsentlige tjeneste leveres i en sektor, der har mange indbyrdes afhængigheder med andre sektorer, såsom energi- eller transportsektoren. De forstyrrende virkninger af en hændelse, der påvirker leveringen af en væsentlig tjeneste fra en enhed med en lav markedsandel kan også være betydelige, hvis den leverer en unik eller uerstattelig væsentlig tjeneste, som en sektor er afhængig af.

58. Med hensyn til modeller eller metoder til vurdering af markedet kan der anvendes forskellige forretningsanalyseteknikker, såsom Porters Five Forces ([16]), SWOT-analyse ([17]), PESTLE ([18]), markedssegmenteringsstrategi ([19]), kortlægning af kunderejse ([20]) og forretningsmodellen Canvas ([21]).

IV.5. **Det geografiske område, der kan blive berørt af en hændelse, herunder eventuelle grænseoverskridende virkninger**

59. Medlemsstaterne opfordres til at tage hensyn til den sårbarhed, der er forbundet med graden af afsondrethed af visse typer geografiske områder, såsom øregioner, afsidesliggende regioner eller bjergområder, jf. direktivets artikel 7, stk. 1, litra e). Sådanne typer geografiske områder har ofte særlige behov med hensyn til essentielle tjenester og begrænsede muligheder for at håndtere forstyrrelser.

60. Derudover kan andre elementer være relevante for anvendelsen af dette kriterium:

a) den direkte eller indirekte indvirkning af hændelsen i et geografisk område, udtrykt i overfladeareal

b) hændelsens direkte eller indirekte indvirkning på det berørte område, dvs. om den er lokal, regional, national eller grænseoverskridende

c) det geografiske områdes karakteristika, såsom jord, luftrum, vand, byområder, landdistrikter eller skove.

61. For at vurdere det geografiske område, der kan blive berørt af en hændelse, opfordres medlemsstaterne til at foretage feltobservationer, indsamle data fra satellit- og luftbårne billeder, anvende folketællingsdata, kort over energitransmissionsinfrastruktur, kort over transportinfrastruktur, miljøovervågningsnetværk og GIS-databaser ([22]).

([16]) En tilgang til at analysere en branches konkurrencesituation baseret på fem faktorer: rivalisering, nye aktører, leverandører, kunder og substitutter.
([17]) En tilgang til at karakterisere de interne og eksterne kræfter, der kan skabe muligheder eller risici for en organisation. Den tager hensyn til organisationens styrker og svagheder samt eksterne muligheder og trusler.
([18]) PESTLE-analysen tager hensyn til politiske, økonomiske, sociale, teknologiske, juridiske og miljømæssige faktorer og vurderer disse eksterne faktorers indvirkning på en organisations rentabilitet.
([19]) En teknik til at opdele markedet i specifikke segmenter baseret på kundernes karakteristika og præferencer.
([20]) En teknik til at forstå og visualisere kundernes karakteristika og præferencer.
([21]) En teknik til vurdering og visualisering af forskellige væsentlige elementer i en virksomhed.
([22]) Funktionerne i det geografiske informationssystem (GIS) kan anvendes til at identificere farer og visualisere de potentielle konsekvenser, der kan opstå som følge af en hændelse. De er også nyttige til at udforme afbødende foranstaltninger og opbygge modstandsdygtighed til at håndtere potentielle konsekvenser.

IV.6. **Enhedens betydning for opretholdelsen af et tilstrækkeligt niveau af den væsentlige tjeneste, under hensyntagen til tilgængeligheden af alternative midler**

62. Dette kriterium er bl.a. relevant i forbindelse med levering af livsvigtige tjenester såsom drikkevand, spildevand, energi, sundhed, fødevareproduktion og -distribution samt transport, herunder trafikstyringstjenester, da økonomien og samfundet uden disse tjenester ville bryde sammen. Ved vurderingen af enhedens betydning for opretholdelsen af et tilstrækkeligt niveau for den væsentlige tjeneste skal medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, litra f), tage hensyn til tilgængeligheden af mulige alternative måder at levere denne væsentlige tjeneste på. I den forbindelse opfordres de til at overveje sådanne alternativer med hensyn til tilgængelighed, den hastighed, hvormed alternativet kan anvendes, kvaliteten af den alternative tjeneste og de yderligere omkostninger, der er forbundet hermed. Hvis brugerne ikke har noget levedygtigt alternativ til den væsentlige tjeneste, er virkningen af den forstyrrende effekt generelt større, uanset antallet af brugere, der er berørt af forstyrrelsen. Desuden bør karakteren af den væsentlige tjeneste med hensyn til dens kritiske karakter, dens karakteristika og dens primære formål tages i betragtning.

BILAG

FRIVILLIG FÆLLES RAPPORTERINGSMODEL

I. GENERELLE BETRAGTNINGER

Artikel 5 i direktivet fastsætter, at medlemsstaterne skal foretage en risikovurdering, som medlemsstaterne skal anvende med henblik på at identificere kritiske enheder i henhold til direktivet.

I henhold til artikel 5, stk. 4, i direktivet skal medlemsstaterne give Kommissionen relevante oplysninger om de typer risici, der er identificeret efter den pågældende medlemsstats risikovurdering, samt resultaterne heraf, fordelt på hver sektor og delsektor, som angivet i bilaget til direktivet.

Artikel 5, stk. 5, i direktivet fastsætter, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne skal udvikle en frivillig fælles rapporteringsmodel med henblik på at opfylde artikel 5, stk. 4, i direktivet.

Selv om det er frivilligt, opfordres medlemsstaterne til at anvende denne fælles rapporteringsmodel, når de giver oplysninger i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i direktivet. Den fælles rapporteringsmodel skal anvendes til at rapportere for hver sektor separat og, i sektorer med delsektorer, også på delsektorniveau. I energisektoren med fem delsektorer vil rapporteringsmodellen f.eks. blive anvendt fem gange.

Denne model er udformet til på en harmoniseret måde at indsamle en oversigt over oplysninger, der anses for relevante for rapportering til Kommissionen, uanset om de er klassificerede eller ikkeklassificerede. Hvis medlemsstaterne vælger at anvende denne model som grundlag for udveksling af mere detaljerede eller klassificerede oplysninger, bør dette dog altid ske gennem de relevante kommunikationskanaler.

Denne model bør ikke betragtes som et vejledende dokument eller som en erstatning for de risikovurderinger, der skal foretages af medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 5.

II. OVERVEJELSER VED UDFYLDELSE AF SKABELONEN

I første afsnit bør medlemsstaterne kontrollere de typer risici, der er identificeret, som kan påvirke leveringen af væsentlige tjenester for den sektor og delsektor, der rapporteres om. Hvis der identificeres flere typer risici, kan flere krydses af. Hvis der identificeres en risiko, bør medlemsstaterne overveje at uddybe den relevante type risiko.

I andet afsnit bør medlemsstaterne kontrollere listen over sårbarheder og potentielle konsekvenser, der anses for relevante for at kvalificere resultatet af risikovurderingen. Dernæst bør medlemsstaterne, når de rapporterer om resultatet, også give en samlet vurdering af konsekvenserne af afbrydelse af leveringen af væsentlige tjenester for den sektor og delsektor, der rapporteres om. Endelig bør medlemsstaterne overveje at uddybe svaret vedrørende resultatet af risikovurderingen med et skriftligt bidrag.

I tredje afsnit bør medlemsstaterne overveje at dele yderligere indsigter om de typer risici, der er identificeret efter risikovurderingen, og resultaterne heraf i et skriftligt bidrag, for så vidt angår den metodologiske tilgang, bedste praksis eller erfaringer fra risikovurderingsprocessen. I denne sammenhæng forstås ved risikovurderingen den samlede proces med at bestemme arten og omfanget af en risiko ved at identificere og analysere potentielt relevante trusler, sårbarheder og farer, der kan føre til en hændelse, og ved at evaluere det potentielle tab eller den potentielle forstyrrelse af leveringen af en væsentlig tjeneste som følge af den pågældende hændelse, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 7.

I det fjerde og sidste afsnit bør medlemsstaterne overveje behovet for supplerende oplysninger i tilknytning til deres rapporteringspligt i henhold til direktivets artikel 5, stk. 4, gennem et yderligere skriftligt bidrag.

IDENTIFIKATIONSPARAMETRE	
Medlemsstat:	
Kompetent myndighed:	
Rapporteringsperiode:	
Sektor:	**Delsektor:**
☐ **Energi**	☐ Elektricitet ☐ Fjernvarme og køling ☐ Olie ☐ Gas ☐ Brint
☐ **Transport**	☐ Luft ☐ Jernbane ☐ Vand ☐ Vej ☐ Offentlig transport
☐ **Bankvirksomhed**	
☐ **Finansiel markedsinfrastruktur**	
☐ **Sundhed**	
☐ **Drikkevand**	
☐ **Spildevand**	
☐ **Digital infrastruktur**	
☐ **Offentlig forvaltning**	
☐ **Rummet**	
☐ **Produktion, forarbejdning og fødevareforsyning**	
_____	_____

1. IDENTIFICEREDE RISIKOTYPER	
1.1.	**Naturlige risici** ☐ Biologiske (f.eks. sundhedsrelaterede, epidemier, pandemier osv.) ☐ Geofysiske (f.eks. jordskælv, vulkansk aktivitet, jordskred osv.) ☐ Hydrometeorologiske (f.eks. ekstreme vejrforhold, storme, nedbør, oversvømmelser, vandknaphed, tørke, naturbrande, hedebølger, kuldeperioder osv.) ☐ Ekstraterrestriske (f.eks. soleruptioner osv.) ☐ Andre akutte eller kroniske naturlige risici forbundet med klimaforandringer eller det naturlige miljø (f.eks. stigende havniveau, forurening osv., uddyb venligst): **Menneskeskabte risici** ☐ Kemiske ☐ Radiologiske eller nukleare ☐ Hybride risici ([1]) ☐ Sabotage ☐ Terrorrisici (f.eks. gennem brug af sprængstoffer, gidseltagning osv.)

	☐ Andre former for kriminalitet (f.eks. brandstiftelse, korruption, indbrud, overfald, hærværk osv.) ☐ Insiderrisici (f.eks. ondsindet hensigt, menneskelig fejl, uagtsomhed osv.) ☐ Cyberrisici ☐ Militære risici ☐ Udenlandske direkte investeringer, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden negativt ☐ Spionage som forberedelse til andre menneskeskabte risici (f.eks. overvågning med droner, datatyveri osv.) ☐ Samfundsmæssige risici (f.eks. optøjer, strejker osv.) ☐ Andre menneskeskabte risici (uddyb venligst): **Tekniske/teknologiske risici** ☐ Uheld (f.eks. fejl, svigt, funktionsfejl, kollision, udslip af farlige materialer, stråling osv.) ☐ Strukturelt forfald (dvs. forringelse af den fysiske infrastruktur over tid og under belastning) ☐ Anvendelse af nye digitale teknologier (f.eks. anvendelse af kunstig intelligens osv.) **Sammensatte risici** ☐ Tværsektorielle risici ☐ Grænseoverskridende risici ☐ Intrasektorielle risici ☐ Andre kaskaderisici efter afbrydelse af en væsentlig tjeneste (f.eks. NaTech [2], rumaffald osv.) ☐ Risici, der er unikke for sektoren og delsektoren (uddyb venligst): ☐ Andet (uddyb venligst):
	Skriftligt bidrag…

([1]) Udtrykket »hybride trusler« henviser til situationer, hvor trusselsaktører, statslige eller ikkestatslige, søger at udnytte EU's sårbarheder til egen fordel ved at anvende en blanding af foranstaltninger (dvs. diplomatiske, militære, økonomiske og teknologiske) på en koordineret måde, samtidig med at de forbliver under tærsklen for formel krigsførelse. Denne kategori henviser pr. definition normalt til mere end én risiko og bør derfor vælges sammen med de øvrige risici, alt efter hvad der er relevant.

([2]) Teknologiske følgevirkninger forårsaget af naturkatastrofer.

2. RESULTAT AF RISIKOVURDERINGEN

2.1.	**Sårbarheder** ☐ Tværsektorielle afhængigheder (i overensstemmelse med de sektorer, der er anført i bilaget til direktivet) (uddyb venligst) ☐ Sektor- eller delsektorafhængighed (i overensstemmelse med de sektorer og delsektorer, der er anført i bilaget til direktivet) (uddyb venligst) ☐ Afhængighed af enhedskategorier (i overensstemmelse med de enhedskategorier, der er anført i bilaget til direktivet) (uddyb venligst) ☐ Afhængighed af enheder i andre medlemsstater (uddyb venligst) ☐ Afhængighed af enheder i tredjelande (uddyb venligst) ☐ Afhængighed af forsyningskæder ☐ Medarbejdersikkerhed og -bevidsthed ☐ Sårbarheder, der er unikke for sektoren og delsektoren (uddyb venligst) ☐ Andet (uddyb venligst):
	Skriftligt bidrag…
2.2.	**Potentiel indvirkning af en væsentlig forstyrrende hændelse** ☐ Økonomiske aktiviteter (f.eks. økonomisk skade/tab, arbejdsløshed, skade på omdømme, eksportrestriktioner, nedgang i udenlandske investeringer, lavere turisttilstrømning osv.) ☐ Samfundsaktiviteter (f.eks. forstyrrelser i regeringen/forvaltningen osv.) ☐ Miljø (f.eks. skader på økosystemer, forurening osv.) ☐ Offentlig sikkerhed (f.eks. indvirkning på beredskabstjenester, fordrivelse, evakuering osv.) ☐ Sikkerhed (f.eks. territorial integritet, indvirkning på retshåndhævelse, forsvar osv.) ☐ Befolkningens sundhed (f.eks. sygdom, personalemangel, mangel på lægemidler, medicinsk udstyr eller medicinske modforanstaltninger osv.)

	☐ Internationale forbindelser og partnerskaber eller diplomatiske forbindelser (f.eks. med lande uden for EU, internationale organisationer, handel osv.) ☐ I den pågældende sektor eller i andre sektorer, der er fastsat i bilaget til direktivet ☐ For offentligheden (f.eks. død, tilskadekomst osv.) ☐ På det indre marked ☐ Om væsentlige tjenester til eller i seks eller flere medlemsstater ☐ Virkning, der er unik for sektoren og delsektoren (uddyb venligst) ☐ Andet (uddyb venligst):
	Skriftligt bidrag…
2.3.	**Alvorligheden af virkningen af en forstyrrende hændelse** ☐ Relativt ubetydelig ☐ Lidt betydningsfuld ☐ Moderat betydningsfuld ☐ Meget betydningsfuld ☐ I allerhøjeste grad betydningsfuld
	Skriftligt bidrag…

3.	SUPPLERENDE OPLYSNINGER OM DE IDENTIFICEREDE RISIKOTYPER OG RESULTATERNE AF RISIKOVURDERINGEN
3.1.	**Metode**
	Skriftligt bidrag…
3.2.	**Bedste praksis**
	Skriftligt bidrag…
3.3.	**Erfaringer**
	Skriftligt bidrag…

4.	SUPPLERENDE OPLYSNINGER
4.1.	*Skriftligt bidrag…*